

Lov. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg opfattede Loven og navnlig dens Forudsætninger som givende Hjemmel til at nægte Understøttelse i det af det ærede Medlem nævnte Tilfælde. Jeg maa svare, at man altid skal være en lille Smule forsigtig med at udtale sig bestemt, saa længe man ikke kender alle en Sags Akter, men jeg er efter de Udtalelser, som det ærede Medlem fremkom med, tilbøjelig til at mene, at det ikke kan siges at være i Overensstemmelse med Lovens Forudsætninger, naar der er blevet nægtet den paagældende Understøttelse. Jeg maatte maa-ske dertil føje, at da Lovforslaget i sin Tid blev fremsat, indeholdt det Bestemmelser, der tog Sigte paa at stille Enker mindst lige saa gunstigt som Mødre, der har Børn udenfor Ægteskab, saa at der blev sikret dem et bestemt aarligt Bidrag, som de var visse paa at beholde, medmindre deres Formuesomstændigheder blev forbedret i særlig Grad, og at det derfor af mig var foreslaaet, at der af Amtmanden vilde være at udstede en Resolution, som man plejer at kalde det, der fastsatte Bidraget til hvert enkelt Barn. I Henhold til den Resolution vilde Enken paa et hvilket som helst Sted, hvor hun tog Ophold, kunne kræve det bestemte i Resolutionen fastsatte Bidrag. Desværre blev der ikke opnaaet Enighed i Rigsdagen om dette, men man ændrede Forslaget derhen, at Bidraget skulde fastsættes af Kommunalbestyrelsen, og dette har medført, at der, ligesom Tilfældet er for alderdomsunderstøttedes Vedkommende, maa søges paa ny, hver Gang den paagældende tager Ophold i en anden Kommune. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det i alle Henseender er en uheldig Ordning, men saadan er det nu en Gang. For dog i nogen Grad at bøde paa det uheldige, som man ogsaa erkendte, der var deri, indsatte man i § 1 en Bestemmelse om, at den paagældende beholdt det en Gang tilkendte Bidrag, medmindre vedkommendes Formueforhold blev forbedret, men at en saadan Forbedring dog ikke skulde anses som en Følge af den Fortjeneste, hun og hendes Børn skaffede sig, eller med andre Ord: man bibeholdt, hvad der var den oprindelige Grundtanke: at naar det en Gang var fastslaaet, hvad

vedkommende skulde have til sit Barn, saa kunde det ikke forandres, medmindre der indtraadte særlige Omstændigheder. Enken skulde have den Fordel, at hun kunde skaffe sig saa meget som muligt i Indtægt uden at risikere, at hun, naar hun tjente 100 Kr. mere, mistede den Hjælp, hun modtog. Derfor tror jeg, at jeg har Ret i min Forstaaelse af Loven paa det omtalte Punkt.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) maa jo have følt sig stærkt krænkede over, at jeg tillod mig at have en anden Opfattelse af det Spørgsmaal, han talte om, end han, siden det ærede Medlem vil anvende den Slags Vaaben, han her anvender. Det forekommer mig at være i højeste Grad farligt for det ærede Medlem selv, naar han begynder at drage i Tvivl, at jeg, der ikke er Husmand — jeg er nemlig Gaardmand og har en lille Gaard paa 26 Tdr. Land —, skulde kunne forstaa Husmændenes Krav. Jeg vil minde det ærede Medlem om et gammelt Ord, der siger, at man ikke skal kaste med Sten, naar man selv bor i et Glashus. Jeg har vel ifølge hele min Stilling større Betingelser for at forstaa Husmændenes Krav, Tanker og Interesser end det ærede Medlem, som er Redaktør. Naar det ærede Medlem dernæst beklagede sig over, at han ikke forstod mig, saa kan det være muligt, at jeg har gjort mig skyldig i en Fortalelse, men jeg har ikke villet sige noget saadant som det, det ærede Medlem her fremfører. Jeg har heller ikke rigtig kunnet forstaa, hvad det ærede Medlem mente, derfor lyste jeg efter, om det ærede Medlem virkelig vilde rette en Opfordring til Rigsdagen om, at vi skulde til at hjælpe Husmændene ved Understøttelser. Det fik jeg ikke noget klart Svar paa, heller ikke denne Gang, men jeg vil dog bede det ærede Medlem give mig et klart Svar derpaa. Jeg forsikrer det ærede Medlem om, at jeg kender den danske Husmand saa godt, at jeg tør sige, at det ærede Medlem meget hurtigt vil faa at høre fra Husmændene, om